

Sygnatura akt I1 Ca 469/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 18-12-2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Mroczek

Sędzia: SO Iwona Przyłębska-Grzybowska-spr

Sędzia: SO Jolanta Tembłowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Szulc

po rozpoznaniu w dniu 18-12-2015 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego W. P. działającego przez matkę A. P. (1)

przeciwko D. P.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletniego W. P. działającego przez matkę A. P. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 7 września 2015 r sygn. akt IIIRC 215/15 .

I Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że zasądzone od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty podwyższa do kwoty po 900 zł miesięcznie (dziewięćset złotych) zamiast po 800 zł miesięcznie oraz w punktach 4 i 5 w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 561,50 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego oraz nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Koninie kwotę 180 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

II Oddala apelację w pozostałym zakresie.

III Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Koninie kwotę

80 zł tytułem części nieuiszczonej opłaty od apelacji.

IV Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego w instancji apelacyjnej.

Jolanta Tembłowska Jolanta Mroczek Iwona Przyłębska-Grzybowska

UZASADNIENIE

A. P. (1) działająca w imieniu małoletniego W. P. wniosła o podwyższenie alimentów na rzecz powoda od pozwanego D. P. z kwoty 600 zł do kwoty 1.200 zł poczynając od 01.04.2015 r., płatnych do rąk A. P. (1) do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Ponadto matka małoletniego powoda wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi pozwany D. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 7 września 2015r. Sąd Rejonowy w Koninie podwyższył alimenty należne od pozwanego D. P. zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 15.11.2013r. w sprawie I C 428/13 na rzecz małoletniego powoda W. P. z kwoty 600 zł do kwoty 800zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego A. P. (2) począwszy od dnia 07.04.2015r. na warunkach jak dotychczas, wyrokowi w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności, w pozostałym zakresie powództwo oddalił i orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że W. P. ma 15 lat. Jest synem A. P. (1) i D. P.. W 2013 r. D. P. był zatrudniony w (...) Koło sp. z o.o., a jego miesięczny dochód netto z tego tytułu wynosił 4.003,26 zł. Pozwany prowadził również w tym czasie działalność gospodarczą. Jego dochód z tego tytułu wynosił 12.452,01 zł rocznie (średnio miesięcznie 1.037,66 zł). Dopłaty otrzymywane przez pozwanego do gospodarstwa rolnego wynosiły wówczas 7.000 zł rocznie (średnio miesięcznie 583,33 zł). Gospodarstwo pozwanego obejmowało wtedy powierzchnię 9,31 ha.

W dniu 15.11.2013 r. A. P. (1) i D. P. zawarli ugodę, w myśl której dokonali podziału majątku wspólnego w ten sposób, że D. P. otrzymał własność samochodu marki S. o numerze rejestracyjnym (...), a A. P. (1) otrzymała własność samochodu marki M. o numerze rejestracyjnym (...) 93. Ponadto z tytułu rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na należącą do pozwanego nieruchomości położoną w B., gmina M., dla której Sąd Rejonowy w Kaliszu prowadzi księgę wieczystą (...), pozwany zobowiązał się zapłacić A. P. (1) kwotę 100.000 zł, płatną w 3 ratach z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.

Wyrokiem z dnia 15.11.2013 r., sygn. akt I C 428/13, Sąd Okręgowy w Koninie rozwiązał małżeństwo D. P. i A. P. (1) przez rozwód bez orzekania o winie. Jednocześnie sąd powierzył A. P. (1) wykonywanie władzy rodzicielskiej nad W. P., zastrzegając dla D. P. prawo do współdecydowania w istotnych sprawach dziecka oraz do osobistych kontaktów z synem w I i III weekend każdego miesiąca od piątku od godziny 17.00 do niedzieli do godziny 17.00, poza miejscem zamieszkania dziecka przy matce, przy czym D. P. miał przyjeżdżać po syna i odwozić go po zakończeniu kontaktów. Ponadto sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda alimenty w kwocie 600 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego powoda, do 10 dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności.

A. P. (1) i D. P. mają również córkę P. P.. Studiuje ona w trybie dziennym w K.. A. P. (1) i D. P. przekazują na jej utrzymanie po 900 zł miesięcznie. P. P. ma 21 lat.

W dniu 14.10.2014 r. D. P. i jego partnerka J. S. zakupili udziały wynoszące po 1/2 części w prawie własności nieruchomości położonej w K., składającej się z działek oznaczonych numerami geodezyjnymi (...), o łącznej powierzchni 0,0758 ha. Łącznie cena wyniosła 445.000 zł. Do dnia zawarcia umowy kupujący zapłacili na poczet ceny po 66.500 zł, a kwoty po 156.000 zł zapłacili do 24.10.2014r.

W kwietniu 2014 r. za pobyt powoda w S. A. P. (1) zapłaciła 540 zł.

W 2014 r. A. P. (1) uzyskała dochód w kwocie 56.343,29 zł. Zaliczka na podatek wyniosła 4.505 zł, składki na ubezpieczenie społeczne 7.577,51 zł, a składki na ubezpieczenie zdrowotne 3.716 zł. Dochód A. P. (1) po odliczeniu

podatku i składek wyniósł zatem 40.544,78 zł. Średnio na miesiąc dochód matki małoletniego powoda w 2014 r. wyniósł 3.378,73 zł (40.544,78 / 12). Aktualnie miesięczny dochód netto A. P. (1) ze stosunku pracy wynosi 3.557,21 zł.

A. P. (1) spłaca 2 pożyczki:

a) od stycznia 2015 r. na 10.000 zł, przy czym miesięczna rata wynosi 500 zł,

b) od lutego 2015 r. na 4.000 zł, przy czym miesięczna rata wynosi 250 zł.

W dniu 11.05.2015 r. A. P. (1) podjęła działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo – Usługowa (...).

A. P. (1) mieszka z dziećmi. W ponoszeniu kosztów utrzymania matka powoda jest wspierana przez swych rodziców. Matka powoda podjęła nadbudowę piętra w budynku mieszkalnym, w którym piętro ma być przeznaczone dla niej i dla dzieci, a parter dla jej rodziców.

D. P. jest właścicielem nieruchomości położonej w B., dla której Sąd Rejonowy w Kaliszu prowadzi księgę wieczystą (...). Nieruchomość składa się z działek o łącznej powierzchni 4,12 ha. Pozwany sprzedał nieruchomości o powierzchni ponad 5 ha, które były uprzednio objęte tą księgą wieczystą, a pieniądze uzyskane ze sprzedaży przeznaczył na spłatę dla A. P. (1).

W 2014 r. pozwany uzyskał dochód wynoszący 118.683,37 zł. Zaliczki na podatek wyniosły 7.800 zł, dopłata na poczet podatku 5.772 zł składki na ubezpieczenie społeczne 11.288,93 zł, a składki na ubezpieczenie zdrowotne 8.263,97 zł. Po odliczeniu podatku i składek dochód pozwanego w 2014 r. wyniósł 85.558,47 zł, a średnio na miesiąc – 7.129,87 zł. Ponadto z tytułu dopłat unijnych do gospodarstwa rolnego pozwany uzyskał w 2015 r. kwotę 3.570 zł. D. P. jest zatrudniony w (...) Koło sp. z o.o. Jego wynagrodzenie netto ze stosunku pracy wynosi 5.103,66 zł. Ponadto pozwany prowadzi działalność gospodarczą. Pozwany mieszka z J. S., z którą tworzy nieformalny związek. Miesięczny dochód netto partnerki pozwanego wynosi około 3.000 zł. Partnerka pozwanego nie ma dzieci. Bieżące koszty utrzymania pozwany i jego partnerka ponoszą wspólnie. W związku z zakupem nieruchomości w 2014 r. pozwany i J. S. zaciągnęli kredyt. Miesięczna rata wynosi 1.471,60 zł i jest przez nich spłacana wspólnie. Pozwany ponosi opłaty za połączenie internetowe, z którego w czasie pobytu u niego korzysta powód. Miesięcznie opłata wynosi 59 zł. Ponadto pozwany ponosi opłaty za telefon córki w kwocie 40 zł miesięcznie. Co miesiąc na jej utrzymanie przekazuje 900 zł. W dniu 23.12.2014 r. pozwany przekazał W. i P. P. kwoty po 200 zł jako prezenty świąteczne. W dniu 04.04.2015 r. pozwany kupił buty dla powoda za kwotę 199,99 zł. W tym samym dniu pozwany był na obiedzie z dziećmi, za który zapłacił 145 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie osobowego i rzeczowego materiału dowodowego.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z kolei z art. 138 krio wynika, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Sąd rejonowy podkreślił, że dotychczasowe alimenty od D. P. na rzecz W. P. zostały ustalone niespełna 2 lata temu, przy czym stanowiska rodziców powoda co do wysokości tych alimentów były w końcowej części sprawy rozwodowej zgodne. Od czasu poprzedniego ustalenia alimentów od pozwanego na rzecz powoda upłynęło relatywnie niewiele czasu. Powód znajduje się w okresie intensywnego wzrostu, w okresie takim znajdował się jednak również w czasie sprawy rozwodowej swych rodziców. W toku sprawy rozwodowej A. P. (1) nie udokumentowała swoich dochodów ograniczając się do oświadczenia, że jej dochód netto wynosi 2.800 zł miesięcznie. Obecnie miesięczny dochód netto matki małoletniego powoda wynosi 3.557,21 zł, co w porównaniu do sytuacji sprzed niespełna 2 lat stanowi wzrost o 27%. Ponadto w maju 2015 r. A. P. (1) podjęła działalność gospodarczą. Przy ocenie sytuacji finansowej matki małoletniego powoda sąd uwzględnił fakt, iż z wynagrodzenia A. P. (1) co miesiąc potrącana jest kwota 750 zł, nie sposób jednak zarazem pominąć faktu, iż po zakończeniu sprawy rozwodowej otrzymała ona od pozwanego kwotę 100.000 zł. Sytuacja materialna pozwanego od czasu sprawy rozwodowej również poprawiła się. W 2012 r. pozwany uzyskiwał dochód miesięczny w wysokości

5.624,25 zł, na co składały się wynagrodzenie ze stosunku pracy (4.003,26 zł), dochód z działalności gospodarczej (1.037,66 zł) i dopłaty unijne do gospodarstwa rolnego (583,33 zł). Z zeznania podatkowego pozwanego za 2014 r. wynika natomiast, że jego dochód netto (po potrąceniu podatków i składek) wynosi 7.129,87 zł, z kolei obecnie średni miesięczny dochód pozwanego z dopłat do gospodarstwa rolnego wynosi 297,50 zł. Łącznie dochód pozwanego wynosi 7.427,37 zł. W porównaniu z sytuacją istniejącą w czasie sprawy rozwodowej dochód pozwanego wzrósł o 1.803,12 zł, to jest o 32%. A. P. (1) podnosiła wprawdzie, że w 2013 r. pozwany uzyskał w spadku 20.000 zł, jednak pozwany zaprzeczył temu twierdzeniu, co więcej należy zwrócić uwagę, że dotyczy ono czasu wcześniejszego od tego, w którym matka małoletniego powoda otrzymała od pozwanego tytułem spłaty kwotę 100.000 zł. Dochód pozwanego jest wyższy od dochodu matki małoletniego powoda około dwukrotnie. Wskazuje to na zasadność nierównego rozłożenia ciężaru wydatków na zaspokojenie jego uzasadnionych potrzeb. Wysokość dochodów pozwanego przy aktualnej wysokości jego udokumentowanych zobowiązań wskazuje nadto w sposób oczywisty na to, że byłby w stanie ponieść koszty utrzymania powoda nawet w wysokości żądanej w pozwie. Sąd uznał jednak, że kwota żądana pozwem jest zawyżona w stosunku do rzeczywistych potrzeb małoletniego powoda i faktu, że obowiązek ponoszenia kosztów jego utrzymania obciąża oboje rodziców. Przy analizie kosztów utrzymania powoda Sąd Rejonowy w pierwszej kolejności wziął pod uwagę koszty jego wyżywienia. Przed dwoma laty w sprawie rozwodowej A. P. (1) w odpowiedzi na pozew oznaczyła je na 600 zł żądając alimentów w kwocie 1.000 zł. Ostatecznie matka małoletniego powoda zgodziła się wówczas na alimenty w wysokości 600 zł. Przy proporcjonalnym rozdziale kosztów utrzymania uznać należy, że przy wysokości alimentów obniżonej o 40% w stosunku do żądania (z 1.000 do 600) miesięczny koszt wyżywienia powoda w czasie poprzedniego ustalenia alimentów wynosił około 360 zł. Obecnie powód jest starszy o blisko 2 lata. Biorąc pod uwagę wiek powoda należy uznać za prawdopodobne, że koszt jego wyżywienia w ciągu 2 ostatnich lat zwiększył się. Przyjmując, że z każdym rokiem miesięczny koszt wyżywienia powoda wzrastał o 50 zł, sąd przyjął, iż miesięczny koszt wyżywienia powoda wynosi obecnie około 460 zł. Średni miesięczny koszt usprawiedliwionych wydatków na zaspokojenie potrzeb związanych z zakupem odzieży i obuwia Sąd Rejonowy ustalił na 230 zł. Do usprawiedliwionych potrzeb powoda zaliczyć należy również zakup środków czystości i higieny. Sąd Rejonowy uznał, że średni miesięczny koszt utrzymania powoda trakcie procesu rozwodowego w tym zakresie wynosił wówczas 30 zł. Wzrost do 50 zł przez 2 lata należy uznać za prawdopodobny. Sąd Rejonowy uznał, że miesięczne koszty związane bezpośrednio z edukacją powoda wynoszą około 75 zł. Roczny koszt korepetycji z dwóch języków obcych Sąd Rejonowy przyjął na 5.000 zł (500 x 10), ich średni miesięczny koszt (to jest w rozbiciu na każdy z 12 miesięcy w roku) wynosi 416,66 zł. Miesięczny koszt związany z zakupem dla powoda książek, płyt oraz seansami kinowymi kosztów w kwocie powyżej 50 zł miesięcznie nie byłoby w ocenie Sądu Rejonowego uzasadnione. Ponadto matka małoletniego powoda wykazała, iż poniosła koszty związane z zorganizowanym wypoczynkiem powoda wynoszące 540 zł. Dzieląc tę kwotę na 12 Sąd Rejonowy ustalił miesięczny koszt w tym zakresie na 45 zł. Łącznie Sąd Rejonowy ustalił miesięczny koszt utrzymania powoda na 1.326,66 zł.

Mając na względzie, iż dochody rodziców powoda są zróżnicowane Sąd Rejonowy uznał, że pozwany powinien uczestniczyć w ich pokrywaniu w większym stopniu, tj. w 60%. Wprawdzie dysproporcja bieżących dochodów pozwanego i matki małoletniego powoda przemawiałaby za przyjęciem jeszcze większego udziału pozwanego w kosztach utrzymania powoda, nie można jednak pomijać innych okoliczności mających wpływ na ocenę sytuacji rodziców powoda i ich zdolności do zaspokajania jego potrzeb. W szczególności zauważyć należy, że A. P. (1) w 2014 r. otrzymała od powoda kwotę 100.000 zł. Co więcej pozwany w świadczeniach na rzecz powoda nie ogranicza się do płacenia alimentów, lecz nadto kupuje mu potrzebne rzeczy (ostatnio obuwie za blisko 200 zł), przekazuje dodatkowo pieniądze (na święta Bożego Narodzenia przekazał powodowi i jego siostrze po 200 zł), opłaca w swoim miejscu zamieszkania połączenie internetowe dla powoda, czyni starania o świadczenia ze swojego zakładu pracy z przeznaczeniem dla powoda. Nie sposób przy tym nie zauważyć, iż zbliżony zakres udziału pozwanego w pokrywaniu kosztów utrzymania powoda wskazano w pozwie (żądano w nim alimentów w kwocie 1.200 zł przy oznaczeniu kosztów utrzymania łącznie na 1.900 zł, zatem alimenty od pozwanego stanowiłyby 63% kosztów utrzymania powoda).

Iloczyn kwoty 1.326,66 zł i 60% wynosi 795,99 zł. Po zaokrągleniu tej kwoty w górę, uzasadnionym możliwością pojawienia się nieprzewidzianych wydatków na utrzymanie powoda, Sąd Rejonowy uznał, że wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powoda powinna wynosić 800 zł.

Ustalenie alimentów w tej wysokości Sąd Rejonowy uznał za uzasadnione tym bardziej, że wysokość bieżących dochodów pozwanego od czasu poprzedniego ustalenia alimentów wzrosła o 32%. Przy średnich miesięcznych dochodach przewyższających 7.000 zł pozwany z pewnością jest w stanie ponosić alimenty na rzecz powoda w wysokości 800 zł miesięcznie. Pozwany ma wprawdzie szereg zobowiązań innych niż alimenty na rzecz dzieci, niemniej należy zauważyć, że alimenty na rzecz powoda w wysokości 800 zł miesięcznie i lożenie na utrzymanie córki kwoty 900 zł, stanowi łączne obciążenie na poziomie około 1/4 dochodu netto pozwanego.

Suma miesięcznych wydatków pozwanego wskazanych przez niego w odpowiedzi na pozew wyniosła 4.892 zł. Wskazanie to stanowi potwierdzenie zdolności pozwanego do ponoszenia alimentów na powoda w wysokości 800 zł, taka kwota alimentów podnosi bowiem owe wydatki jedynie o 200 zł. Nawet przy uwzględnieniu wszystkich twierdzeń pozwanego co do kosztów jego utrzymania różnica między jego wydatkami a ustalonymi dochodami netto wynosiłaby około 2.000 zł. Pozwany nie udokumentował wielu deklarowanych przez siebie wydatków lub ich wysokości, jak choćby spłacania pożyczki zakładowej (wg powoda rata wynosi 180 zł miesięcznie), ponoszenia deklarowanych wydatków na paliwo i remonty samochodu (wg pozwanego 650 zł miesięcznie), miesięcznych kosztów utrzymania domu na poziomie 750 zł, a rata kredytu, o którym mowa w pozwie podlega podziałowi po połowie między pozwanego a J. S. ($1.472 : 2 = 736$).

Miesięczny dochód netto A. P. (1) wynosi 3.557,21 zł, z czego po potrąceniu rat pożyczek (750 zł) pozostaje w każdym miesiącu 2.807,21 zł. Przy miesięcznym koszcie utrzymania powoda ustalonym na 1.326,66 zł oraz ustaleniu alimentów od pozwanego na rzecz powoda na kwotę 800 zł miesięcznie, stwierdzić należy, że ze strony matki powoda co miesiąc pozostaje do wydatkowania na jego utrzymanie kwota około 526,66 zł. Porównanie tej kwoty z kwotą dochodu A. P. (1) po potrąceniu pożyczek, doprowadziło Sąd Rejonowy do wniosku, że nawet mając na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko A. P. (1) jest w stanie ponosić pozostałą (po uiszczeniu alimentów w kwocie 800 zł) część kosztów utrzymania powoda. A. P. (1) korzysta z pomocy swych rodziców. Matka małoletniego powoda podjęła wprawdzie po rozwodzie rozbudowę budynku mieszkalnego, fakt ten jednak nie może być uzasadnieniem dla ustalenia zobowiązania alimentacyjnego pozwanego wobec powoda powyżej kwoty 800 zł miesięcznie wynikającej z uzasadnionych potrzeb W. P..

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 135 § 1 krio w zw. z art. 138 krio orzekł jak w punktach 1 i 3 wyroku. W punkcie 2 wyroku Sąd Rejonowy nadał punktowi 1 wyroku rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w punkcie 4 wyroku zgodnie z art. 98 § 1 kpc. Zaś na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych orzekł jak w punkcie 5 wyroku.

Powyższy wyrok zaskarżył powód w części, tj. co do punktu 3 dotyczącego oddalenia powództwa w części oraz co do punktu 4, tj. zasądzenia od matki małoletniego na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu kwotę 25,66 zł. Zaskarżonemu wyrokowi powód zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez stwierdzenie, że podwyższenie renty alimentacyjnej na rzecz małoletniego powoda z kwoty 600,00 zł do kwoty 800,00 zł jest adekwatne do potrzeb małoletniego i możliwości zarobkowych pozwanego w sytuacji gdy renta alimentacyjna na poziomie 600,00 zł ustalona została w 2013r. pomiędzy stronami bez przeprowadzenia jakiegokolwiek postępowania dowodowego w tym zakresie podczas postępowania rozwodowego.

W oparciu o powyższe zarzuty powód wniósł o :

1. zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda W. P. renty alimentacyjnej w wysokości 1.200,00 zł miesięcznie płatnych do rąk matki A. P. (1) wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności począwszy od 7 kwietnia 2015r.;

2. zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania przed sądem I instancji, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych;

3. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniosł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się częściowo uzasadniona.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne Sądu Rejonowego za wyjątkiem tych, co do których ustosunkuje się w dalszej części uzasadnienia rozważając zarzuty apelacyjne.

Zasadny w ocenie Sądu Okręgowego jest zarzut apelującego co do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez stwierdzenie, że podwyższenie renty alimentacyjnej na rzecz małoletniego powoda z kwoty 600zł do kwoty 800zł jest adekwatne do potrzeb małoletniego. Jak ustalił Sąd Rejonowy małoletni ma obecnie 15 lat. Jest więc chłopcem w okresie intensywnego wzrostu i rozwoju. Słusznie zarzucono w apelacji, że ustalony przez Sąd Rejonowy koszt wyżywienia powoda na kwotę 460 zł miesięcznie jest zaniżony. Średnio dziennie wydatki na wszystkie posiłki dla powoda musiałyby się mieścić w kwocie 15,33zł (460zł : 30 dni). Mając na uwadze wiek powoda wskazana przez jego matkę kwota 700zł jaką wydatkuje miesięcznie na jego wyżywienie nie jest w ocenie Sądu Okręgowego zawyżona. Ponadto w wydatkach na edukację powoda należy również uwzględnić składki klasowe, wydatki związane z wycieczkami szkolnymi, ubezpieczeniem, itp. Już tylko z tego powodu należało uznać, że koszty utrzymania małoletniego są wyższe od ustalonych przez Sąd Rejonowy i pozwany winien w wyższym stopniu w tych kosztach uczestniczyć.

W ocenie Sądu Okręgowego, mając na uwadze powyższe rozważania, kwota alimentów winna zostać podwyższona do 900zł i w tym zakresie apelację uwzględniono. Ponad tę kwotę apelacja, w ocenie Sądu Okręgowego, nie zasługiwała na uwzględnienie. Matka małoletniego powoda nie wykazała bowiem, aby koszty utrzymania małoletniego związane z zakupem odzieży, środków higieny czy zakupem książek, płyt i wydatkami na kino były wyższe niż ustalone przez Sąd Rejonowy.

Możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego, jak ocenił Sąd Rejonowy są wystarczające, aby łożyć na rzecz małoletniego powoda alimenty w wysokości 900zł miesięcznie.

Skarżący ma również rację, że dla ustalenia wysokości alimentów nie ma znaczenia okoliczność, że matka małoletniego otrzymała od pozwanego spłatę z majątku wspólnego. Pozwany otrzymał przecież wspólny majątek i tylko dlatego był zobowiązany spłacić byłą żonę. Ponadto środki z tej spłaty A. P. (1) przeznaczyła na rozbudowę domu rodziców, aby sobie i powodowi zabezpieczyć potrzeby mieszkaniowe.

Zmianie podlegało również rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu. Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach powinien być art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego uwzględnienia roszczeń koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Z uwagi na charakter sprawy alimentacyjnej koszty zastępstwa procesowego powinny być stosunkowo rozdzielone, albowiem ich wysokość jest odmiennie uregulowana co do osób uprawnionych do alimentacji i osób zobowiązanych. Na skutek podwyższenia alimentów do kwoty 900zł powód wygrał sprawę w 50% (żądał podwyższenia alimentów o 600zł miesięcznie, a zostały podwyższone o 300zł). Pozwany winien zwrócić powodowi 50% kosztów zastępstwa procesowego. Wartość przedmiotu sporu wynosiła 7.200zł. Zatem zgodnie z § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (DZ. U. z 2013r., poz. 461) pozwany winien zwrócić powodowi 50% z kwoty 1.200zł, tj. 600zł. W myśl natomiast § 6a ust 1 pkt 11

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (DZ. U. z 2013r., poz. 490) koszty zastępstwa procesowego należne pozwanemu od powoda wynoszą 50% z kwoty 77zł, tj. 38,50. Ostatecznie pozwany winien zwrócić powodowi kwotę 561,50zł (600 – 38,50). Zgodnie natomiast z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych(Dz. U. z 2014r., poz. 1025) pozwany winien uiścić na rzecz Skarbu Państwa połowę opłaty od pozwu, której powód nie miał obowiązku uiścić, tj. kwotę 180zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok. Na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację w pozostałym zakresie. O kosztach postępowania odwoławczego orzekł stosownie do art. 100 k.p.c. i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Jolanta Tembłowska Jolanta Mroczek IwonaPrzyłębska-Grzybowska